

እኚህ ሰው ከተናገሯቸው ያልተናገሯቸው...

ገለታው ከግር ቤት 05-05-18

የእጅ ስልክ አቃጨለ። ከወደ አውሮፓ የመጣ ጥሪ ነበር። ከወዳጄ ጋር ሠላምታ ተለዋውጠን ስናወጋ በመሃል እንዲህ አለኝ። "እኚህ ሰውዬ አስደሰቱኝ። አስደነቁኝም" አለኝ። ምንው ብዬ ጥያቄዬን ሳልጨርስ "ደስ ያለኝ ከተናገሯቸው ይልቅ ባልተናገሯቸው ቃላት ነው" ብሎ መለሰልኝ። ብዙዎችን ያግባባ ጉዳይ እንደሆነም ጨምሮ ነገረኝ። እውነት አለው። ከባልንጀሮቹም የተሰማማሁበት ነጥብ ሆኖ አገኘሁትና ብዕራን አነሳሁ። እንዲህም ሆነ።

እኚህ ሰው፤ በዓለ ሲመታቸው ከተከበረ ዛሬ ወር ሞላቸው። በቤተ መንግሥታቸው ዘና ብለውም ያረፉ አይመስሉም። በጅግጅጋ አሁዱ ያሉትን ጉብኝት ወደ አምቦ ለጥቀዋል። የሰለሰውን ጉብኝታቸውን በመቀሌ በመከወን ወደ ጎንደር አምርተዋል። ባህር ዳርም ተገኝተዋል። ወደ ሐዋሳም አቅንተዋል። አሰሳንም አይተዋል፤ ታላቁን የህዳሴ ግድብንም ጎብኝተዋል። በአዲስ አበባ ከወጣቶችና ባለሀብቶችም ጋር መክረዋል። የጠቅላይ ሚኒስትርነት ሥልጣናቸውን የተረከቡበት እለት በፓርላማም ተገኝተዋል። ለቀድሞው ጠቅላይ ሚኒስትር ኃይለማሪያም ደሣለኝ በተደረገ የሽኝት ፕሮግራም ላይም እንዲሁ ተገኝተው መልካም መልካሙን ሲያወሩ ሰምቻለሁ - አዲሱ ጠቅላይ ሚኒስትር ዶክተር ዐቢይ አህመድ።

በተገኙባቸው መድረኮች ሁሉ ስለ አገር አንድነት የሰበኩባቸውን ዲስኩሮች ያደመጡ፤ ከዜጎች ለተነሱ ቅሬታዎችና ጥያቄዎች የሰጧቸውን ምላሾችና ማብራሪያዎች ለሰማ ጠቅላይ ሚኒስትሩን "አንደበተ ርቱዕ ናቸው" ቢል ብዙም አያስገርምም። ልብ የሚነኩና በተሰፋ የተሞሉ ንግግሮቻቸው ትኩረትን ሰጧቸዋልና።

ብዙ...ብዙ ነገሮችን አነሳስተዋል። ኢትዮጵያ የሁሉም አገርና ቤት ናት፤ ኢትዮጵያውያን ነጻነትና ዲሞክራሲ ይሻሉ፤ ወጣቶቿም ለአገራቸው ሊቆሙ ግድ ይላቸዋል። መጨው ዘመን ለኢትዮጵያ የፍቅር ለኢትዮጵያውያን ደግሞ የይቅርታ ይሆን ዘንድ ጠይቀዋል። ለዚህ የጋራ ለምንላት አገር - ኢትዮጵያ ችግሮቿን በጋራ ሸክሟን በህብረት ሆነን ልናቃልልላት ይገባል ሲሉም ተማጽነዋል። ችግሮችን በመደማመጥና በምክክር ልዩነቶችን በጠረጴዛ ውይይት ሊፈቱ ይገባል፤ በጥይት ቋንቋ መነጋገር ይብቃን ሲሉም ተደምጠዋል። ኢትዮጵያ በዘርፈ ብዙ ችግሮች የተተበተበች አገር ናት። እነዚህንም በአንዲት ጀምበር ማቃለል እንደማይቻል፤ ሆኖም ግን በትዕግሥትና በጋራ ትብብር ከተሰራ ችግሩን መሻገር እንደሚቻል ደጋግመው መክረውናል።

በዜጎች መካከል የተፈጠረው መጠራጠርና መራራቅ ይወገድ ዘንድ፤ በመላ ኢትዮጵያ ሠላም ይነግስ ዘንድ፤ ኢትዮጵያውያን በደም የተሳሰሩ ከልዩነቶቻቸው ይልቅ በአንድነታቸው የደመቁ፤ ኢትዮጵያውያን በህይወት ሲኖሩ ኢትዮጵያውያን ከዚህ ዓለም በሞት ሲለዩ ኢትዮጵያ ይሆናሉ ብለው እቅጩን ነግረውናል። ለእነዚህ አባባሎቻቸው ሁሉ ከመቀመጫዬ ተነስቼ፤ ኮፊያዬን ከአናቴ ላይ አንስቼ ሠላም ብያለሁ። በአድናቆት ተውጬ፤ በአግራሞት ተደምሜ፤ በፈገግታ ተሞልቼ፤ ሁለቱን እጆቼን ወደ ላይ...ወደ ሰማዩ ዘርግቼ ሠላም ብያለሁ። ምን ያላሉት፤ ምን ያልተናገሩት አለ? ምንም። እዚህ ላይ ግን በጥቂቱም ቢሆን ተሳስቼ ይሆን? እንዴት።

ላለፉት ጥቂት ለማይባሉ ዓመታት ጀርእኝንን ያደነቆሩ፤ ላለማውራት ሲባል አፋችንን የለገምንባቸው ጊዜያቶች ታወሱኝ። እነዚያ አማርኛ አይሉት ጉራጊኛ፤ ትግርኛ አይሉት ኦሮሚኛ የቋንቋ ዘይቤዎችና ፈሊጦች ትዝ አሉኝ። ልጠቃቅሳቸው። በሁሉም መድረኮች ላይ ሁሉም እየተቀባበለ ደስኩራቸዋል።

አንደኛው ከወዲያ ማዶ ተነስቶ ለንግግሩ ማሳመሪያ እንዲሆነው "አሁን የምንለው ያለነው..." ይላል። ሌላውም ይቀጥላል። "ያለበት ሁኔታ ነው ያለው" ሲል ንግግሩን ይቋጭል። ሌሎች ዲስኩረኞችም "እሱ እንደሚለው ያለው..." እያሉ ይቀበባሉ፤ ራሳቸው ያልገባቸውን ለማስረዳት ሲውተረተሩ ይታያሉ፤ ሲዳክሩ ይስተዋሉ። "ነገሩን እንደ...ሰናየው፣ እንደ አካሄድ...፣ እንደ አመራር፣ እንደ አበላል፣ እንደ አጠጣጥ፣ እንደ ድርጅት...፣ እንደ አገር ለመቀጠል...፣ እንደ ኮሙዩኒኬሽንና እንደ ሚዲያ... ሰናየው" ብለው የተሰለቸውንና አደንቋሪ የሆነውን ቃላት ይደረድራሉ። "ቢጤ" ጋዜጠኞቻችንም ማታ ላይ በቴሌቪዥን መስኮት ብቅ ይሉና እነዚያኑ "ተደናቂ ተናጋሪዎቻችንን" ይዘው እነዚያኑ ቃላት ሲያስከመኩሙን ያመሻሉ።

ቋንቋ እንደሚወለድ፣ እንደሚያድግና እንደሚሞትም አውቃለሁ፤ ተምራኛለሁም። በሰፈር ካድሬዎች የሚደሰኩት እነዚህ ቃላቶች በየትኞቹ ሥፍራ ላይ እንደሚኖራቸው ግን ግራ ገብቶኝ ግራ ተጋብቻለሁ።

ከብርና ምሥጋና ለአዲሱ ጠቅላይ ሚኒስትር ይድረሳቸውና አንድም ጊዜ አንድም ቦታ ላይ እነዚህን አሰልቼ ቃላት ሳይጠቀሙ ንግግሮቻቸውን በየሄዱበት ሲያጠናቅቁ ታዝቤያለሁ። ይህችን ታላቅ አገር ኢትዮጵያንና ኩሩና ታላቅ ሕዝቦቿን ኢትዮጵያውያንን አነሳስተው አይጠግቡም። ለቁጥር እስኪታከት ድረስ። የፈጣሪያቸውን ስም ደጋግመው ጠርተው ከፍ ባለ ድምጽ "አምላክ ኢትዮጵያን ይባርካት" ዘንድ ተለማምንዋል።

በእርግጥም ወዳጄ ሰለሞን ከወደ አውሮፓ ያደረሰኝ ወግ እውነት አለው። በየመድረኮቹ ላይ ተገኝተው ከተናገሯቸው ይልቅ ያልተናገሯቸው ይበልጥ ያስደንቃቸዋል ያለውም ለዚህ ነው። አንድም መድረክ ላይ "ልማቱን ለማሳለጥ...፣ እንደ አቅጣጫ ለመውሰድ...፣ ብቻ እና ብቻ ነው" መሰል ቃላቶችን ሳያነሳሱ በጠራ ቋንቋ መልዕክታቸውን በማስተላለፋቸው ተደንቋያለሁ። በእርግጥም - "ከተናገሯቸው ያልተናገሯቸው..."።